

Behandling været holdt et Par Foredrag, som kunde have opfordret mig til at udtale mig i en modfat Retning, dersom jeg overhovedet ansaa det for at være til nogen Nytte at komme med disse almindelige Betragtninger, af hvilke den ene Slags opfattes, som om de gif ud paa, uden en tilstedeværende tilstrækkelig Kraft til at hævede kraftige Udtryk, at slaa paa Sværdet, medens den anden Slags udtydes, som om man vilde opgive hele Fædrelandets Forsvar, fordi man ikke vil gaa ind paa Udgifter af en saadan Størrelse, at de dog nu i Almindelighed fjendes for i Længden at være utaalelige eller saadanne, der ikke kunne bæres af Landet. Jeg skal derfor i det Hele afholde mig fra at lade mig friste ind paa dette Gebet, idet jeg henholder mig til den ganske korte Uttring fra Mindretallets Side, som de Herrer ville have set i Betænkningen. Der er blandt de Forslag, jeg har været med til at stille, nogle enkelte, hvorom jeg skal sige et Par Ord, og jeg skal da bemærke, at, naar jeg, tiltrøds for hvad jeg har udtalt i Betænkningen, dog har fastholdt disse Forslag, saa er det væsentlig, fordi jeg har taget Hensyn til en Udtalelse af den ærede Krigsminister under Sagens 1ste Behandling. Den ærede Minister udtalte dengang, at han fuldelig erkjendte, at der maatte indtræde betydelige Besparselser i Hærvæsenet og Forsvarsvæsenet i det Hele, men han troede, at Diebliffet til at gjøre Indskrænkninger ikke endnu var kommet, idet han mente, at den nuværende Situation gjorde det utilraadeligt nu at gaa ind paa større Besparselser. Det er nu ikke min Mening, at jeg, idet jeg henholder mig til denne Udtalelse af Ministeren, skulde erkjende, at han havde Ret i, at vi af Hensyn til den nuværende Situation skulde paa Hærens Budget for 1871—72 bevilge større Summer end i og for sig rigtigt efter Landets finantsielle Kræfter. Det forekommer mig, at mange af de Forlangender, der her ere gjorte, ikke ville kunne komme til at udøve nogen Indflydelse paa Danmarks Stilling under den Situation, som nu er tilstede, eller som i den nærmeste Fremtid kan komme tilstede. Jeg ser altsaa ikke Sagen fra samme Side som den ærede Minister, og jeg har kun fremhævet

hans Uttring for at begrunde, at jeg har indskrænket mig til at stille Forslag, som gaa ud paa saadanne Besparselser, med Hensyn til hvilke den ærede Minister ikke engang kan paapege eller bevise, at det, selv efter hans Betragtning, kunde være farligt at gaa ind derpaa i nærværende Diebliff. — Efter denne almindelige Bemærkning skal jeg sige et Par Ord om det Forslag, som jeg har været med til at stille angaaende Munderingsvæsenet, nemlig Forslaget under Nr. 5. Min Mening med dette Forslag er den, at jeg anser det for ufornødent at give den forlangte Bevilling, tilbels af Hensyn til, at Beholdningerne ere saa store, som de ere, idet det jo antages, at de ved Enden af Finantsaaret ville have en Værdi af 2,181,000 Rd., hvortil kommer en Beholdning af Klæde til en Værdi af over 300,000 Rd., dog forudsat at den Bevilling bliver given, som den ærede Minister har forlangt. Der er vel fra anden Side foreslaaet en Nedsættelse af 38,000 Rd., men dertil har jeg ikke her taget Hensyn. Jeg vil dernæst sige, at der er en anden Betragtning, som gjør, at jeg ikke tror det rigtigt at gaa ind paa denne Bevilling. Det er den, at ved Siden af denne store Beholdning er der en anden Maade, ad hvilken der kan fremkomme Beklædning for Hæren, uden at Beklædningsstykker behøve at være i Opdrag under Statens Gjemme. Jeg figter her ved til den Bemyndigelse, som Regjeringen har til at tillade Selvbeklædning, og det forekommer mig, at dersom denne tog en priselig Udstrækning, og man ikke indskrænkede sig til at sælge af Statens Beholdninger, men i det Hele tillod Folkene selv at skaffe sig de fornødne Munderingsstykker under Statens Tilsyn, naar de mødte, saa maatte dette kunne gjøre det unødvendigt at have disse store Skatte, som Møl og Røst kunne fortære, og som jo af og til blive udlustede paa saadan Maade, at der rundt omkring opstaar stor Uvivel, om det ikke er en ren Udelæggelse at have saa store Beholdninger, idet man ser, hvad der bliver solgt ved offentlig Auktion. Vor Hær vil ikke komme til at være uden Beklædning, om ogsaa dette Forslag under Nr. 5 bliver vedtaget, og der i den nærmeste Fremtid skulde